

#OpreisdoorLukas

Wie was Lukas? Waarom heeft hij dit boek geschreven? Dit leesplan vertelt over het begin van dit boek. Het vertelt over Zacharias, Elisabeth en Maria. Wil jij je laten uitdagen? Wil je Jezus Christus beter leren kennen? Laat je dan meenemen door dit prachtige boek.

Leesplan: 6 dagen

 RAFAELALMERE

Dag 1: Nauwkeurig, betrouwbaar en ordelijk

Lezen: LUKAS 1:1-4
 KOLOSSENZEN 4:14
 HANDELINGEN 1:1-2

Nadat reeds velen zich tot taak hebben gesteld om een verslag te schrijven... leek het ook mij goed om alles van de aanvang af nauwkeurig na te gaan en deze gebeurtenissen in ordelijke vorm voor u, hooggeachte Theofilus, op schrift te stellen...

Nauwkeurig, betrouwbaar en ordelijk. Dat is wat de schrijver van het evangelie van Lukas wil bereiken. Een verslag van het leven van Jezus dat anders is dan de andere verslagen. Hij baseert het onder andere op verhalen van ooggetuigen.

De schrijver is, zoals de titel al zegt, Lukas, een arts en metgezel van Paulus. Dat hij arts is, blijkt uit Kolossenzen 4:14. Hij schrijft het boek voor Theofilus, hij wil hem overtuigen van de waarheid over Jezus Christus. Sommige theologen denken dat Theofilus een belangrijke Romein was, maar anderen denken dat het woord Theofilus, wat 'door God geliefd' betekent, symbool staat voor eenieder die zich geliefd weet door God.

Lukas heeft ook het boek Handelingen geschreven, je kunt deze boeken na elkaar lezen als één doorlopend verhaal. Hij behoorde niet tot het Joodse volk, maar is een heiden die tot geloof is gekomen.

Kenmerkend voor het boek Lukas is dat het sociaal onrecht aan de kaak stelt. Als Jezus in het vierde hoofdstuk zijn bediening begint, start hij met een stuk uit Jesaja over het vrijlaten van gevangenen, genezen van zieken en recht doen aan armen. Dit zie je in het boek iedere keer terugkomen. Een ander kenmerk is de bijzondere rol van de vrouw in dit boek. Er wordt beduidend meer aandacht aan vrouwen besteed dan in de andere evangeliën.

Of het doel van Lukas bereikt is: het overtuigen van Theofilos, weten we niet. Doet er misschien ook niet toe. Het gaat nu om wat de impact van het boek voor jou is.

Mag Lukas jou overtuigen van de waarheid?

Lezend door de hoofdstukken hoop ik dat je onder de indruk raakt van deze Jezus Christus: volledig mens, volledig God, de geliefde zoon van de Vader. Laat je meenemen door de hoofdstukken heen in de verwondering en bewondering die Lukas zo nauwgezet en betrouwbaar beschrijft voor zijn Heer en zijn Heiland.

Dag 2: Zacharias de oude priester

Lezen: **LUKAS 1:1-23**

Zacharias schrok hevig bij het zien van de engel en hij werd door angst overvallen. Maar de engel zei tegen hem: 'Wees niet bang, Zacharias, je gebed is verhoord...'

Herodes was koning over Judea en in die tijd was Zacharias priester. Hij en zijn vrouw Elisabeth waren al op leeftijd. Betekent dit dat ze oud waren? Leviëten deden dienst in de tempel tot hun 50e jaar. Priesters gingen langer door, zelfs wel levenslang. Zacharias kan dus inderdaad echt oud zijn geweest.

Hij was priester, eens per zes maanden had hij een week dienst in de tempel en dit keer was hij ingeloot om een reukoffer te brengen. In het heiligdom van de Heer. Het was een bijzondere dag voor Zacharias, zo'n reukoffer brengen was bijzonder, een handeling die je waarschijnlijk maar eenmaal uit mocht voeren.

Zacharias en Elisabeth stonden goed bekend. Ze waren vroom, gelovig en wandelden onberispelijk. Helaas hadden ze geen kinderen, Elisabeth was onvruchtbaar.

Hij had deze dag dienst en stond daar in het heiligdom, in de tegenwoordigheid van God. Plotseling verscheen Gabriël, de engel die, naar eigen zeggen, altijd in de nabijheid van God is. (Wat een fantastische plek om te zijn!) Gabriël vertelde dat de droom van Zacharias voor een zoon én voor het land uit zal komen: Zacharias zal een zoon krijgen en deze zoon zal een enorme impact hebben op het volk. Hij zal velen uit het volk weer tot God brengen.

Wat bijzonder als je zo'n belofte krijgt! Maar wat was de reactie van Zacharias? Hij was bang. Hij zei: 'Ik ben een oude man.' Waarom was Zacharias bang voor de engel? Waarom geloofde hij Gabriël niet? Hij was daar in de tegenwoordigheid van God. Wat zou de engel anders kunnen zijn dan een boodschapper van God? Wat zou de engel anders kunnen vertellen dan de woorden van God, de waarheid?

Zacharias werd het zwijgen opgelegd, hij kon zijn twijfel niet langer uiten. Hij maakte zijn dienst af en ging terug naar huis.

Hoe zou jij hebben gereageerd als je in de schoenen van Zacharias had gestaan? Zou jij bang zijn geweest? Zou jij het hebben geloofd?

Dag 3: De gelovige Elisabeth

Lezen: [LUKAS 1:24-25](#)
[LUKAS 1:13-17](#)

Je vrouw Elisabeth zal je een zoon baren, en je moet hem Johannes noemen.

Korte tijd later werd Elisabeth zwanger. Wat een geweldig wonder! Gedurende alle jaren van hun huwelijk hoopte Elisabeth op een kind, maar iedere maand werd ze teleurgesteld. Totdat ze in de overgang kwam en alle hoop definitief vervloog. In een tijd waarin kinderen status betekende en zekerheid voor een goede oude dag, was kinderloosheid een regelrechte ramp. Hoe heeft ze haar geloof vast kunnen houden? Haar vertrouwen in God, dwars door teleurstelling heen?

Ze zei: 'De Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan opdat de mensen me niet langer verachten.' Wat een gevoelens van afwijzing en minderwaardigheid spreken hieruit! Al die jaren, al die vernedering. Wat een zwaar leven heeft zij gehad.

De eerste vijf maanden van haar zwangerschap bleef Elisabeth binnen. Waarom zou ze dit hebben gedaan? In die tijd zonderde een vrouw zich soms af op het moment dat haar zwangerschap zichtbaar werd. Maar Elisabeth trok zich juist terug op het moment dat er nog niets te zien was. Voelde ze zich niet lekker? Vergde het veel van haar lichaam en energie? Sommige bijbeluitleggers zeggen dat ze zich uit schaamte terugtrok. Maar ze zegt zelf dat God die schaamte heeft weggenomen! Was ze bang voor ongeloof, bang om belachelijk gemaakt te worden? Zou kunnen, maar ook deze angst heeft God met de zwangerschap juist tenietgedaan. Voelde zij zich kwetsbaar als oudere vrouw? Was ze solidair met Zacharias en zweeg zij op die manier ook? Zou kunnen, misschien vond ze het lastig om te vertellen en te getuigen wat er met haar aan de hand was. We weten niet wat de reden was. Feit is dat ze zich terugtrok en zich afzonderde.

Totdat haar nichtje op bezoek kwam...

Ben jij in staat om je geloof vast te houden als het leven je teleurstelt? Hoe reageer jij als je in een situatie belandt die niet volgens de geldende norm is? Trek je je terug? Durf je jezelf te tonen? Hou je vast aan de beloftes die God geeft?

Denk na over de belofte die Zacharias en Elisabeth krijgen en over de rol die hun kind zal spelen in de geschiedenis van hun volk. God is trouw, ziet, zorgt, voorziet. Hoe doet Hij dat in jouw leven?

Dag 4: Het jonge meisje Maria

Lezen: [LUKAS 1:26-38](#)

Gabriël ging haar huis binnen en zei: 'Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je.' Ze schrok hevig bij het horen van zijn woorden en vroeg zich af wat die begroeting te betekenen had.

Toen Elisabeth zes maanden zwanger was, stuurde God Gabriël naar een meisje, een tiener Maria. Hij groette haar en het wonderlijke was dat zij niet bang was. Er staat wel dat ze hevig schrok, maar dat slaat op de woorden die Gabriël sprak, niet voor zijn verschijning. In de NBG vertaling staat het zo mooi omschreven: 'Zij ontroerde bij dat woord en overlegde, welke de betekenis van die groet mocht zijn.'

Ze vroeg zich af wat het betekende dat ze begenadigd was. Het klonk positief, maar was dat ook echt zo? Gabriel legde uit dat zij de Messias zou dragen. Al eeuwen, vanaf de zondeval, was er de verwachting van de Verlosser! Degene die de kop van de slang zou vermorzelen. En nu was zij de persoon! Wát een gevolgen voor haar: de kans om gestenigd te worden, verlaten door haar verloofde, niet geloofd door haar familie, onbegrepen en alleen.

Ze werd bemoedigd door Gabriël: hij vertelde haar dat haar nicht, onvruchtbaar en oud, een kind krijgt. Hoe dan? 'Bij God is niets onmogelijk', zei Gabriël.

Ze nam een beslissing die zo ongelofelijk dapper was. Ze legde haar hand in die van God: 'Ik ga mee, ik wil dat alles wat God bedacht heeft gebeurt, ik ben beschikbaar.' Wat een bijzonder en moedig meisje. Wat een overgave en toewijding. Ze had géén idee waar ze aan begon. Maar ze was God toegewijd en liet zich meenemen door Hem! De onzekere toekomst in. Ze vertrouwde, ze ging stap voor stap. Niet het geheel overziend, maar vertrouwend.

Hoe reageer jij als God jou een vraag voorhoudt waar je de gevolgen niet van kunt overzien? Mag met jou gebeuren wat God heeft gezegd?

Dag 5: Een nichtje komt op bezoek

Lezen: [LUKAS 1:39-66](#)

‘Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.’

Maria ging in grote haast onderweg naar haar nicht. Verbleef Elisabeth nog steeds in een isolement? Zacharias kon nog steeds niet praten. Was de stilte beklemmend? Was er vrede? De engel had gezegd dat Zacharias moest zwijgen tot de dag dat alles wat voorspeld was, zou gebeuren. Hadden ze het vertrouwen dat het goed zou komen? Of was er soms in het duister van de nacht angst en twijfel?

Toen Maria het huis van Elisabeth binnenkwam, gebeurde er iets bijzonders. Ter plekke werd Elisabeth vervuld met de Geest, ze voelde het kindje in haar buik opspringen en ze jubelde het uit. De stilte werd doorbroken! Elisabeth riep dat Maria direct geloofde, dat Maria zwanger was, dat ze de moeder van de Heer werd. Hoe wist Elisabeth dat? Dat kon ze niet weten, je kon waarschijnlijk nog niet eens aan Maria zien dat ze zwanger was. Gods Geest openbaarde het aan haar. Misschien was ze juist door de rust, stilte en isolement in staat om de stem van God goed te horen.

Een tienermeisje, alleen en onzeker geloofde het woord van de engel. Een oude, godvrezende, vrome priester twijfelde. Wat een contrast!

Maria bleef tot na de bevalling, en op de achtste dag, de dag dat jongetjes besneden werden, was het een enorme drukte in het huis van Elisabeth en Zacharias. De burens en familie waren er. Iedereen was aanwezig en zag het wonderkind. Ze wilden hem Zacharias noemen, maar Elisabeth zei dat hij Johannes moest heten. Toen werd de mond van Zacharias geopend en kon hij weer spreken. De mensen zagen en hoorden over het wonder, waren blij en bang tegelijkertijd. Verwonderd waren ze, er werd over gepraat. ‘In wat voor tijd leven we? Wat gaat er gebeuren?’ Ze voelden aan dat hun tijd een bijzondere tijd was. God was aan het werk, beloftes werden vervuld!

Drie mensen:

1. Zacharias: een oude, wijze priester, toegewijd aan God, altijd dienend, dichtbij God, algemeen gerespecteerd. Hij was bang voor de boodschapper uit de hemel, moest een tijd zijn mond houden.
2. Elisabeth: een oude, wijze vrouw, toegewijd aan God, algemeen gerespecteerd, trok zich terug uit het maatschappelijk leven, isoleerde zich vijf maanden.
3. Maria: een jong en onervaren meisje, in gevaar, overzag niet wat haar overkwam, gaf zichzelf over aan God, liet zich door Hem meenemen, liet de Geest door haar heen werken. Ze ging zij op reis en trok Elisabeth uit haar isolement.

Drie beschrijvingen van totaal verschillende mensen. Wanneer je een paar regels over jezelf zou mogen opschrijven, wat zou je dan schrijven? Welke woorden passen bij jou?

Dag 6: Een uitnodiging

Lezen: **LUKAS 1:65-80**

... dat wij, hem zonder angst zouden dienen, toegewijd en oprecht, altijd levend in zijn nabijheid...

Zacharias werd net als zijn vrouw vervuld met de Geest. Hij verwoordde prachtig wat Gods verlangen is: dat we Hem zonder angst zullen dienen, toegewijd en oprecht zijn en voor altijd leven in zijn nabijheid. Wat een mooi vooruitzicht!

Weet je hoe het verhaal verder ging? Johannes groeide op en zijn taak was om de weg vrij te maken voor de Messias: Verborgен, klein beginnend, zwak en onbeduidend, geen pracht en praal, groots of krachtig. Een kleine baby. God die de tijd nam, die dertig jaar opgroeide, drie jaar rondliep in het kleinste landje op aarde, stierf, werd bespot, verslagen, kapot gemaakt, begraven werd...

En toen stond Hij op uit de dood! Hij leeft! Hij is verheerlijkt...

Niet groots zichtbaar, met triomf en luister, heel de wereld zichtbaar onderwerpend... Maar altijd, écht altijd staat zijn manier van doen haaks op die van de wereld. In zwakheid wordt zijn kracht zichtbaar.

Durf je jezelf aan Hem toe te vertrouwen?

Je mag steigeren, twijfelen, misschien een tijdje monddood gemaakt worden, maar dan mag je jubelen. Je mag je verschuilen, maar toch aanbidden. Je mag ook direct jezelf toewijden. Zijn hand beetpakken en zeggen terwijl je het leven niet overziet: 'laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord.'

Hoe reageer je als Jezus jou zijn hand toesteekt en je uitnodigt om met Hem op pad te gaan?